

הצאנקה על אסיה

חבר חדש לטיטו?

יוסף דג'ונגאשילי-סטאלין נולד בגבול, בין אירופה ואסיה. בשעה שחבריו, מחוללי מהפכת אוקטובר, קיבלו את חינוכם בג'ונגאשילי, אירופה פתחה (דירות נוחות בלונדון, בשייץ, בוינה), אירגן סטאלין את הפועלים האסיאתיים של שדות-הגפס הקת'וונים, בילה את שנות גלותו בין איכרים אסיאתיים במרחבי הקרקע של סיביר הצ'כית. התוצאה: הצעלה המפלגה לשל'טון נשא כל מנהיגיה את עיניהם אל המהפכה האירופית, שציפו לבואה בכל שנה, ואילו המזכיר הכללי הקוקוק, בעל הפנים האסיאתיות המובהקות, נשא את עיניו מז'רחה.

סטאלין סיפח את צ'יאנג, עזר לו להשתלט על סין. גם כשצ'יאנג ביש-המזל ואשתו היפה בגדו בו, לא איבד את התקוה בסיני. הוא תמך במאו צ'ה-טונג במשך שנים רצופות של כשלונות ומלחמת אזרחים אפרורית (העולם הזה 685). עד שעלה לגדולה והטיל את צלו הרחב על אסיה כולה.

בימים אלה תהו מיטב המחוזות בעולם על היחסים בין המורה והתלמיד. אמרו אחרים: סטאלין מתחרט, כי נוכח לדעת שגידל בחיקו לא חבר צעיר, אלא מתחרה מסוכן. סברו אחרים: להילך, בן-האיכרים הסיני קשור יותר מבכל עת אחרת לבן-הסנדלר הקוקוקי.

מוסקבה נגד פייפינג. פתח במל'חמת-השמועות המחודשת ה"טיימס" הניו-יורקי, אחד מגדולי העתונים בעולם. טען המשדר האפאני של ה"טיימס" משלחת האו"ם בקוריאה, שחקרה שבויי-מלחמה קוריאיים רמיזתה גילתה, שקיים פילוג עמוק במפקדה הקומוניסטית העולמית, וש"הסינים והרוסים מתחרים ביניהם על השל'טון בקוריאה.

לפי דברי המשלחת, התחיל הפילוג עוד לפני הנצחון על יפאן, כשהרוסים כבשו את קוריאה הצפונית. הממשלה הראשונה בפייפינג הייתה מורכבת משני פלגים: פלג אחד של קים ט'רונג השקט והמשכיל, שהתחנך במבצר הקומוניסטי הסיני יאנגאן, ופלג שני של קים איל-סונג, חניך מוסקבה, המלג הבעד-רוסי ניצח והשפעת הרו'סים השתלטה בקוריאה — עד שירדה מה'לומתו הגדולה של מאקארטור על הצפון. הסינים המתנינו עד להתמוטטות הגמורה של צבא קים איל-סונג. רק אז פלשו חיילי פייפינג לקוריאה, הנחילו תבוסה ניצחת למאקארטור, ללא טאנקים וציוד כבד רוסי, סילקו את קים איל-סונג מן הבמה, השת'לטו על קוריאה.

ששון בבנגוראד. ימים אחדים אח'רי הפצצה של ה"טיימס" נשמע ההד בבנגוראד. התלמידים-התחכים של המרשל היוגוסלבי, חובבי המדליות, (ראה להלן) כתבו ב"סקירת הענינים הבינלאומיים", בס' אין הממשלה: קוריאה הפכה לזירת-התגור'שות בין סטאלין ומאו על השלטון בא'סיה. ידו של סטאלין היתה על העליונה עד להתמוטטות הצפון בסתו, מאז גברה השפעתו של החבר הסיני.

הצבא הסיני בקוריאה, אמרה הסקירה, "לא יצא כדי להגן על הפרסטיג'ה של מוסקבה, אלא כדי לבסס את סין כגורם חדש באסיה. תחום-ההשפעה הסובייטי לשעבר הפך לארץ-כיבוש סינית."

כופר יחיד? לעומת ניחושים קי'צוניים אלה טענה אסכולה אחרת: סיטו נשאר כופר יחיד במרחב הקומוניזם. ההר'כות: בשמי קוריאה הופיעו מסטידיחף סיניים, מתוצרת סובייטית. בצבא הסיני עדיין משרתים 23,000 יועצים צבאיים סוב'ייטיים.

אלא שעובדה אחת היתה, בכל זאת, ברורה: הרוח החיה של ההתקפה הקימ'ר ניססית בקוריאה, בהודו סין, במאלאיה, ראה להלן) ובפיליפינים היא כיום דמותו של השתקן הגדול בפייפינג, לא זו של השתקן הגדול בקרמלין.

מאלאיה

אציל וסי. אי. די.

שוטרי ה"פלשתיין פוליס" אינם מר'אה היחידי במאלאיה המזכיר את ימי המ'אבק הישראלי. מוכרת שניה: מאלקולם מאקדונלד, שר-המושביות של "הספר-הל'בן", הנציב-הכללי הבריטי באסיה הדרו'מית-המזרחית, מוכרת שלישיית: שיטות הטרוריסטים המאלאיים, המוכיחות שהללו תלשו כמה דפים מתוך ספר הטרור הא'

רצישאלי.

אולם בכל זאת התגבשו במאלאיה שיטות טרור מקוריות לחלוטין. שלושה ארבעה איש עולים לאוטובוס בלילה, נוס'עים בו עד שירד אחרון הנוסעים האחרים, מבעירים את המכונית. קבוצת טרוריסטים נכנסת לבית-ספר, מנתקת את חוטי הטל'פון, גומת נאומים קומוניסטיים נלהבים לתלמידים, לוקחת את כרטיסיהויהיה שלהם ומסתלקת. כרטיסיהויהיה הם אחד מעמודי התווך של "מסטר-החירום" הבריטי, וה'טרוריסטים עושים את הכל כדי לשבש טרוריסטים

טיבט צו תנועה הביתה

המלחמה הקוריאית היא גן-עדן לעת'ואים, המתרוצצים כאוות נפשם בששחי המערכה, אפילו אחרי הצנזורה החדשה של מאק'ארטור. פחות אידיאליים התנאים בשדה-הקרב השני של המלחמה האסיאתית: טיבט.

כשאך החלו כחות סין לחזור לנג'ה, העולם "ההררי, בזחילתם האטית לעבר להסה, בירת הדאלאי-לאמא, אצו שליחי כל

תלמידי בתי הספר התיכוניים בפייפינג מתנדרים לצבא 23,000 יועצים צבאיים ומטוטי זחף

הסוכנויות הבינלאומיות אל העיר קאלימ'פונג, שעל גבול הודו וטיבט. שם הגיע מסעם אל קיצו — איאפשר היה לחזור אל ארץ הלאמאים.

אט'אט הפכה קאלימפונג הנשכחת לסיר'בישול, בו הפכו שמועות מעורפלות, כוד'בות זמפזקפוק. לאמיתות קדושות: ידי'עות שנותרו למחרת היום בכותרות הראשיות באשינגטון, לונדון, נירידלהי (וישראל). הע'תונאים הבריחו כמה פעמים את הדאלאי-לאמא, כבשו עשרות פעמים את להסה, הנחילו תבוסות ונצחונות לצבא הטיבטי, ביד הדמיון הטובה עליהם.

450 ק"מ ש'ממה. לפני שבוע הגי'עה אליהם הידיעה הראשונה שראתה, פחות או יותר, כנכונה: לשמע הידיעות על נצחון הסינים בקוריאה החליט הדאלאי-לאמא בן ה-16 לצאת מלהסה ל"סיר

פיוס ה'12 במכס נעירת השנה הקדושה 16 קדושים וכפרה לעונות

רשמי, אף כי הסינים עודם נמצאים במר'חק 450 ק"מ של שמהה הרית ממנה. נחשו הע'תונאים: הדאלאי-לאמא יעבור ליאטונג, ליד ה'בול בין טיבט והמסיקים, מדינת-החסות היהודית, למרגלות ההימאלא'יה, ויהפכה לבירה זמנית.

הגינאים — הגיעו גם ידיעות ראשונות מן השטח הכבוש בידי הקומוניסטים. מסתבר, ששיטתו הנושנה של מאו, שפיטם, חניך ושיחורל בשעות רבות שבויים יפאניים באמצע ימי המלחמה, חזרה גם לטיבט. הצבא הסיני בטיבט נותן לחיילים טיבטיים שבויים חינוך קומוניסטי יסודי, בתוספת

את השיטה. מאז אינו עוד. מעריכים את מספר הטרוריסטים במאלאיה ב-50,000, כמספר חברי אצ'ל ולח"י בימי המאבק. התנועה היא קומוניסטית טהורה. מקומות המבטחים שלהם נמצאים בנינג'ה, שם קשים החיים ומעט המזון — דבר המנפה את השורות ומשאיר רק את בעלי-האופי החזק ביותר. הבריטים מאמינים שאין הטרוריסטים מקבלים עזרה סובייטית וסינית מוחשית. הם טוענים, על סמך תעודות שנפלו לר'דיהם, כי סטאלין ומאו אינם רואים תועלת בהגשת עזרה לתנועה המאלאית. עד אשר תיכבשנה הודו-סין ותאי (סיאם) ויווצר קשר יבשתי ישיר עם מאלאיה.

בינתיים רוכשים להם הטרוריסטים נשק בדרך הארצישראלית הנושנה: הם יורים באנשים מזוינים ונוטלים את נשקם.

מגנון המוכנות. הקומוניסטים הם, כמעט ללא יוצא מן הכלל, בני העדה הסינית, המהווה כמחצית האוכלוסיה של מאלאיה, אף כי רוב הסינים עדיין אינם אזרחי המדינה. גם רוב הקרבנות של הטרור הם סינים.

גם מוסדות העדה הסינית נוהגים בה'תאם למיטב המסורת של הסוכנות היהוד'ית: הם מגנים את הטרור בפה מלא, בכל החריפות האפשרית, אך עושים מעט כדי לעזור לבריטים לשרש אותו. גם הם מקחים, בלי ספק, ליהנות בסופו של דבר מהשיגיו.

סכום של 100 סאנג (כ'2 לירות) וצורתנועה הביתה...

יוגוסלביה

המרשל אוהב מדליות

ככל שגובר הרעב ביוגוסלביה, שגנרם ע"י הצנזורה, גוברת תלותו של המרשל טיטו בבאר הדולארים האמריקאית. אולם הבריט בין הדיקטטור הקומוניסטי והנשיא הדימוקראטי אינה פשוטה כל כך. שני הצדדים מתקשים לפייס את מצפונם האי'דיאלוגי.

טיטו מצא תרופה פשוטה: הוא הוכיח לתלמידיו שגם התעשייה הסובייטית הוקמה בעזרת כסף אמריקאי, מכונות אמריקאיות, מהנדסים אמריקאים. אם מותר היה הדבר על פי חוקי מארקס-לנין-סטאלין, מדוע יהיה אסור על פי חוקי מארקס-לנין-טיטו? נמוקיו של טרומן היו חמוריים יותר: אין הזמנים כשרים לבחינה מדוקדקת של בעלי-ברית אפשריים. אחרי שהבטיח לא מכבר שלא יכיר בפראנקו הרבה-הרבה הרבה זמן, עצם הנשיא את עיניו ושלח אל הדיקטטור הפאשיסטי השמנמן שגריר אמריקאי רשמי. כי לפראנקו יש נדונה: הנוף הספרדי, העלול להיות לעמדת-מפתח במלחמת העולם השניה. ואילו לטיטו, הדיקטטור הקומוניסטי, יש נדונה שמנה עוד יותר: 30 דיכיות, מונהגות בידי מפקדים בעלי נסיון קרבי מימי הגרילה, הצבא הגדול ביותר באירופה מחוץ לגוש הסובייטי. לדעת האמריקאים תהיה יוגוס'לביה מוכנה ומסוגלת ללחום מלחמה עק'שנית בברית המועצות והדימוקרטיות העממית, ביחוד לפי שיטות הגרילה, שצינו את יוגוסלביה בשתי מלחמות העולם הקודמות.

נגדי עבודה רגילים. בעקבות הדולארים האמריקאיים באו העתונאים וסרטאי היומיים. "מארץ" אף טיים, מפעל הסרטים הדוקומנטריים, החל להסריט סרט מצמח על עליותו של טיטו, סיבת הפילוג בינו לבין סטאלין, בעיותיו הכל'כליות והצבאיות.

במשך חודשים ניהלה חברת הקולנוע מו"מ עם הממשלה היוגוסלבית, עד שקי'בלה את הזכות לצלם את הכל באותה נפשה, פוט לצבא היוגוסלבי, אשר אותו יצלמו היוגוסלבים עצמם. כפרט מיוחד הסכים המרשל טיטו להופיע בסרט בכבודו ובע'צמו, כשהוא עובד במשרדו.

כשנכנס טיטו למשרדו, נודעו המפיק האמריקאי: המרשל היה לבוש במדים מב'ריקים, עזר עשרות מדליות, כשהוא דומה גם בפניו, גם במבנה גופו, דמיון מפלאי לגרינג. המפיק חשש שסרט יראה בעיני הקהל האמריקאי, כמלאכותי, ולכן ביקש את טיטו, בנימוס רב, כי יחליף את בגדיו וילבש את בגדי-העבודה הרגילים שלו. כשיצא טיטו את החדר בכעס, הבין המפיק שטעה: המדים המפוארים היו בגדי העבודה הרגילים של המרשל.

עיר הוואתיקאן

זרם הזהב לא נפסק

פיוס ה'12, מנהיגם בן ה'74 של כמה מאות מיליונים קאתולים, כרע על ברכיו, כשהוא לבוש מעיל לבן. הוא הגיח על המפתן לבנת זהב, שנשאה את האותיות ההירות: מתוך אמונה באודונו ישוע כריסטוס, בן האל החי". כך סגר האפיפי'ור, באופן סמלי, את הדלת הקדושה, שפתחה בדיוק לפני שנה, וסיים את השנה הקדושה.

היתה זאת השנה הקדושה המפוארת ביותר של הכנסיה הקאתולית מאז השנה הקדושה הראשונה בשנת 1300. 3,200,000 צליינים באו לרומא, פי 6 יותר מאשר ב'1925, פי 10 יותר מאשר בשנת 1900. 16 איש ואשה הועלו לדרגת קדושים. דוגמה חדשה — עלייה לשמים של הב'תולה מריה — הוכרזה.

דת מודרניסטיית. האפיפיור הזקן התאמץ מאמץ יתר: הוא קיבל לראיונות מיוחדים כמה אלפי מבקרים, ערך ראיו'נות ציבוריים ל-2,830,000 צליינים, כשכ'ל-עתים הצטופפו 40,000 איש יחד בכיכר סנט פטר. 42,000 צליינים השתתפו ב'4 ועידות בינלאומיות, 203,558 ביקרו בתע'רוכות של אמנות דתית, שכללו הפעם גם אמנות מודרניסטית וסוריאליסטית. אף כי נסתיימה השנה הקדושה עצמה, הכריז האפיפיור כמה הנחות למאמינים שלא הספיקו לצלח כדי לכפר את עוונ'יהם: תיהם: יכול אדם להשתחרר מחטאיו גם אם יעלה ברגל בשנת 1951.